

[Dræbøye]

Boligministerens lovforslag om boligbyggeri skal jeg ikke kommentere i enkeltheder. Det er som bekendt udtryk for det kompromis, som blev indgået imellem regeringen og det radikale venstre sidste forår, og det har været til et par behandlinger i folketinget siden da.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag ligner også tidligere beslutningsforslag i sidste samling. Det tager udgangspunkt i beskæftigelsen, og jeg vil indlede med at gøre opmærksom på, at man ikke kan komme uden om, at det vigtigste bidrag til beskæftigelsen i byggesektoren vil være en styrkelse af den danske konkurrenceevne over for udlandet. Umiddelbart lyder det måske en smule ulogisk, men nærmere beset er det rigtigt. En styrket konkurrenceevne vil bl.a. som konsekvens have en lavere rente. Både en lavere stigningstakt i det danske omkostningsniveau og en bedre betalingsbalancesituation vil trække i retning af, at vi kan sikre os en lavere rente, og det vil på længere sigt være det mest effektive middel til at øge aktiviteten på byggeområdet. Et lavere renteniveau vil betyde vækst i boligbyggeriet, og det er også det, det økonomiske sekretariat regner med i den oversigt, vi fik for nogle dage siden, hvor der regnes med en samlet vækst fra 1983 i bruttoinvesteringerne til boligbyggeriet på 12 pct., en vækst, der helt naturligt bliver koncentreret om ejerboligerne, efter som det samlede støttede byggeri er konstant.

Selv om det vigtigste bidrag til beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren derfor må komme fra den almindelige økonomiske politik, er det naturligvis ikke ligegyldigt, hvordan staten i øvrigt tilrettelægger sin støtte og sin investeringspolitik. Jeg skal nærmere vurdere tre områder inden for dette: for det første nybyggeri, for det andet vedligeholdelse, forbedringer og byfornyelse og for det tredje nogle få ord om den almindelige offentlige investeringspolitik.

Som nævnt er det støttede byggeris omfang lagt fast med de 15.800 boligenheder, som blev aftalt imellem regeringen og det radikale venstre. Jeg synes, der ikke mindst i anledning af hr. Kaj Poulsens bemærkninger er grund til at sige, at det er støttet byggeri i nøjagtig samme omfang, som den socialdemokratiske regering foreslog i marts 1982 for årene 1982 og 1983, og at der ikke – hverken beskæftigelsesmæssigt eller på anden måde –

er nogen ændring i boligsituationen siden da. Det bliver altså meget ofte lidt letkøbte bemærkninger, når socialdemokratiet uden at have regeringsansvar mener, at der kan gøres noget helt andet, end man mente, da man havde regeringsansvar.

Med i alt 4.200 andelsboliger i 1984 lægges der i forslaget større vægt på nyopførte private andelsboliger, og efter at starten helt naturligt har været mere forsigtig, er der nu en stor aktivitet på området. Man må, tror jeg, i 1984 forvente en efterspørgsel efter private andelsboliger, som er større end kvoten. Det tyder alt på i øjeblikket.

Nye andelsboliger har hele tiden været en radikal mærkesag, og derfor glæder vi os over den udvikling, der er i gang, og over aftalen med regeringen på dette punkt.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi også kunne have ønsket os en større kvota for ældreboliger og for ungdomsboliger. Jeg bemærkede, at underdirektør Jørgen Hansen fra Industrirådet, der just ikke normalt taler for, at man slår om sig med offentlige udgifter, på en konference i midten af september faktisk pegede på, at det var en fornuftig investeringsmulighed. Vi er åbne over for videre forhandling om disse to områder, ældreboliger og ungdomsboliger, idet vi dog vil understrege endnu en gang, at vi står ved den aftale, vi indgik med regeringen i foråret.

Det andet, jeg vil beskæftige mig en smule med, er vedligeholdelse, forbedring og byfornyelse. For det første kan vi ikke mindst nu, da ordningen er under aftrapning, konstatere, at tilskudsordningen for energibesparende foranstaltninger har været en succes. Den har givet megen beskæftigelse, ikke mindst da den blev liberaliseret, men jeg synes også, det er vigtigt at holde fast på, at den fortsætter med gratis konsulentbistand, men med de lavere tilskudsprocenter.

Samtidig tror jeg også, det er vigtigt at holde fast ved, at en så selektiv tilskudsordning som den, vi har haft på energiområdet, ikke må løbe for længe. Det vil øge risikoen for en utilsigtet brug af ordningen, og derfor fandt vi det i foråret rigtigt at fastholde aftrapningen og i stedet foreslå forøgede midler til byfornyelse, specielt med henblik på udførelse af arbejder i den kommende vinter. Det radikale forslag om en forøgelse af tilslagsrammen med 300 mill. kr. kom med i